

periode skal aflevere en del af sin indtægt til kreditorerne.

De økonomiske konsekvenser af de to situationer kan imidlertid på grund af skattereglerne alligevel blive forskellige, ligesom skattereglerne kan modvirke forsøget på at opnå en akkord på et tidspunkt, hvor der er afsagt konkursdekret. Dette skyldes reglerne om underskudsfrømsel og skattepligt af indkomsten i den periode, hvor skyldnerens bo har været undergivet konkursbehandling.

#### 4.12.1 *Gældende ret*

Om *underskudsfrømsel* fremgår det af konkurskattelovens § 12, stk. 1, at underskud fra tidligere indkomstår, herunder tab, der kan fremføres efter reglerne i aktieavancebeskatningslovens § 2, stk. 2, og § 4, stk. 3, kursgevinstlovens § 32, stk. 3, og ejendomsavancebeskatningslovens § 6, stk. 5, som udgangspunkt ikke kan fradrages i indkomst hos skyldneren eller dennes ægtefælle i det indkomstår, hvori konkursdekretet afsiges, og senere indkomstår. Forbudet mod underskudsfrømsel i stk. 1 vedrører alene frømsel til fradrag i de af den konkursramtes indkomster, der ikke indgår i konkursindkomsten. Konkursindkomsten udgøres af skyldnerens indtægter og udgifter fra begyndelsen af det indkomstår, hvori konkursdekretet afsiges, og indtil konkursdekretets afsigelse samt konkursboets indkomst indtil konkursens afslutning.

Bestemmelsen indebærer, at den skyldner, der går konkurs og herefter får gældssanering (i forbindelse med konkurs), ikke vil kunne fradrage et allerede etableret underskud i sin fremtidige indtjening. I den periode, hvor skyldneren skal afdrage på den bestående del af gælden, vil skyldneren – og dermed dennes kreditorer – ikke have nogen økonomisk fordel af det tidligere underskud.

Opnår skyldnerens virksomhed derimod en akkord med kreditorerne, skal underskudsfrømselen behandles efter reglerne i personskattelovens § 13 a, stk. 1, eller ligningslovens § 15, stk. 2. I tilfælde af tvangsakkord nedsættes udnyttede, fradragsberettigede underskud for akkordåret med det beløb, hvormed gælden er nedsat. Begrænsningen af adgangen til underskudsfrømsel har virkning for underskud vedrørende det indkomstår, hvor kendelsen om stadfæstelse af akkorden afsiges, uanset om akkordforhandlingen først slutter det følgende indkomstår, og for tidligere indkomstår.

Det er således alene i de tilfælde, hvor det lykkedes at opnå en akkord med kreditorerne, at der er en vis

mulighed for at fremføre underskud skattemæssigt til modregning i senere års indtægt.

Om *skattepligt af konkursindkomst* fremgår det af konkurskattelovens § 1, stk. 1, at loven finder anvendelse på visse skatteforhold i forbindelse med konkurs efter reglerne i konkursloven. Loven gælder derimod som hovedregel ikke ved frivillig akkord i konkurs, tvangsakkord i konkurs og gældssanering i konkurs, jf. § 1, stk. 2. Loven indebærer, at et selskab eller en fysisk person, hvis bo er taget under konkursbehandling, som udgangspunkt ikke er skattepligtig af den indkomst, der optjenes i denne periode, jf. §§ 2 og 6.

Efter konkurslovens § 196, stk. 1, kan en skyldner, hvis bo er taget under konkursbehandling, anmode skifteretten om at indkalde til en skiftesamling til behandling af og afstemning om akkordforslag, som skyldneren har fremsat.

Skattelovrådet anfører i betænkning nr. 1101/1987 om de skattemæssige regler i forbindelse med konkurs og akkord mv., side 97 f., at det i praksis kun meget sjældent sker, at en én gang erklæret konkurs slutter med tvangsakkord eller endog hæves. Med hensyn til de sjældne tilfælde, hvor en tvangsakkord gennemføres under en konkurs, finder Skattelovrådet det ikke betænkeligt, at de trufne afgørelser om skattepligt står ved magt. Det betyder navnlig, at en eventuel fritagelse for skattepligt ikke annulleres, og at adgangen til underskudsfrømsel efter ligningslovens § 15 eller § 13 i henholdsvis virksomhedsskatteloven eller personskatteloven ikke »vågner op igen«.

For de sjældne tilfælde, hvor det sker, at et afsagt konkursdekret hæves igen, idet det viser sig, at der er fuld dækning til alle anmeldte fordringer, var det derimod Skattelovrådets opfattelse rigtigst helt at bortse fra de særlige konkursskatteregler og i stedet søge at rekonstruere en normal indkomstbeskatning for de enkelte indkomstår. Skattelovrådet peger dog på, at rekonstruktion af regnskaber og indkomstopgørelse vil være meget kompliceret, men alligevel anser Skattelovrådet denne løsning for at være den mest hensigtsmæssige, idet man også herved kan modvirke eventuelle forsøg på at udnytte konkursbeskatningsreglerne.

Efter de gældende regler i konkursskattelovens §§ 5 og 13 bortfalder skattefriheden imidlertid, og indkomsten for de enkelte indkomstår under konkursen skal selvangives inden for den frist, der gælder for indgivelse af selvangivelse for det indkomstår, hvori konkursen slutes, hvis et konkursbo f.eks. slutes, fordi skyldneren har opnået en tvangsakkord.

Bestemmelserne i konkursskattelovens §§ 5 og 13 har den effekt, at der igen kan foretages frømsel af underskud for skyldneren (og dennes ægtefælle), og at